

TÁBORTŰZ MELLETT

Pecznyík Pál

Zöld az erdő, zöld a rét,
szép az élet, óh mi szép,
hegykoszorús vidéken,
fenyves erdők tövében.

Fenyőillat leng körül,
kicsi szívem úgy örül.
Tábortűznek fényiben,
szemeimet fürdetem.

S úgy érzem, az ég alatt,
nincsen nálam boldogabb.
Boldog vagyok, mert szívem,
Jézus ölén ott pihen.

Kis fiú és kis leány,
szíved előtt Jézus áll!
Ne várasd Őt hiába,
tárd ki szíved szavára!

Ő oszlat bút, felleget,
ha az, veszélyt rejteget.
Vér – rubintja hirdeti,
milyen drága vagy neki!

Érted is meghalt a fán,
kínok közt a Golgotán!
Add át néki szívedet,
s örök üdvöt ad neked!

Pecznyík Pál
1953.

Forrás: www.keresztenydalek.hu